

Foto: Ton Lenders,
Flensburg (D) - 2023

Slapende vossen vangen geen hennen

Hoewel we inmiddels veel weten over flora en fauna worden we regelmatig toch verrast door nieuwe ontdekkingen. Dat vasthoudende alertheid loont, bewijst de herontdekking van de Kleine grijze kiwi (*Apteryx owenii*) in Nieuw-Zeeland. Na meer dan 50 jaar werd de soort daar door attente natuurbeschermers weer gevonden in het westen van het Zuidereiland. Deze loopvogel was vroeger algemeen in Nieuw-Zeeland, maar met de komst van de kolonisten en hun (huis) dieren ging het bestand rap achteruit. In Nederland zouden we in zo'n geval de schuld direct leggen bij een Vos (*Vulpes vulpes*) of marter. In Nieuw-Zeeland is ook de opossum een optie. Begin 20^e eeuw werd de Kleine grijze kiwi ter bescherming tegen uitsterven overgebracht naar een paar kleine eilandjes langs de kust. Daar kon de soort zich in een afgeschermd en predatoren-vrij leefgebied handhaven, ja zelfs in aantal toenemen. Op het vasteland werd de vogel niet meer waargenomen. Totdat boswachter Ian Graham daar het door de kiwi's gemaakte geluid herkende en veertjes verzamelde voor DNA-onderzoek. Dat wees inderdaad uit dat men op het Zuidereiland weer te maken had met de uitgestorven gewaande soort. In de NRC van 18 juli 2025 werd naast een artikel dat bovenstaande informatie gaf ook aandacht besteed aan een Vos die het voorzien had op schoenen van bezoekers in het Amerikaanse Grand Teton National Park. De Nationale Parken in de Verenigde Staten liggen

evenals in Nederland politiek behoorlijk onder vuur. Een narcistische president dreigt de geldkraan volledig dicht te draaien. Het gevolg daarvan is dat thans torenhoge toegangsprijzen worden gevraagd en dat vooral de buitenlandse natuurliefhebbers de portemonnee moeten trekken. Of dat de natuurbescherming ten goede komt?

Zonder goed beschermde natuur kun je je als Vos maar beter richten op de mens en je mogelijk toekomstige leefomgeving. In Europa trekken de Vossen al massaal de steden in. Dat heeft met voedselaanbod te maken en zeker niet met liefde voor schoeisel. Overigens is het beschreven gedrag van de Amerikaanse vossen geen unicum. In Duitsland en Japan lopen eveneens dergelijke gesjeesde Vossen rond. Ook hier ontdekten attente onderzoekers hele schoenenverzamelingen in vossenburchten. Opvallend is dat op geen van die plekken de schoenen beetsporen vertoonden. We kunnen dus met recht spreken over een vossencultuur van jager-verzamelaars.

Volgens het NRC-artikel heeft het gedrag van de Vos echter niet te maken met een verzamelwoede die berust op esthetiek, maar op aantrekkelijke geuren van leer en mens. Je zou het schoenfetisjisme kunnen noemen. Moraal van het verhaal: Pas goed op je schoenen en blijf alert op politieke vossenstreken!

Betekenis: Je moet altijd op je hoede zijn.